

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23CoE/148/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215201945
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3215201945.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35807598, zastúpeného: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36864421, proti povinnému: V. V., bytom X. P. XXXX/XX, A. N. A., o vymoženie 173,93 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 22. mája 2015, č.k. 5Er/324/2015-11, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie podľa § 104 ods. 1 OSP s poukazom na § 103, § 159 ods. 3 a § 251 ods. 4 OSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa domáhal proti povinnému vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 08538/08 zo dňa 10.09.2008. Súd prvého stupňa sa oboznámil s návrhom na vykonanie exekúcie, so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, s exekučným titulom a s pripojenými spismi tamojšieho súdu, sp.zn. 3Er/12/2009 a 4Er/707/2014 a zistil, že exekučné konanie je potrebné zastaviť. Oprávnený a povinný uzavreli dňa 26.03.2008 zmluvu, súčasťou ktorej sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Zmluva, ktorú jej účastníci uzavreli, má formu spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp.zn. SR 08538/08 zo dňa 10.09.2008 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 7.180,- Sk s príslušenstvom. V konaní vedenom na tamojšom súde pod sp.zn. 3Er/12/2009 bolo exekučné konanie voči povinnému vedené na podklade tých istých listinných dôkazov, t.j. na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp.zn. SR 08538/08 zo dňa 10.09.2008. Uznesením tamojšieho súdu, č.k. 3Er/12/2009-34 zo dňa 14.12.2011 bola exekúcia voči povinnému vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená. Krajský súd v Trenčíne uznesením, č.k. 3CoE/33/2012-46 zo dňa 08.02.2012 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2012. V konaní vedenom na tamojšom súde pod sp.zn. 4Er/707/2014 bolo exekučné konanie voči povinnému vedené na podklade tých istých listinných dôkazov, t. j. na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 08538/08 zo dňa 10.09.2008. Uznesením tamojšieho súdu č. k. 4Er/707/2014-11 zo dňa 18.09.2014 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2014. Tamojší súd uznesením, č.k. 4Er/707/2014-19 zo dňa 07.11.2014 exekučné konanie zastavil. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2014. Exekučný súd konštatoval, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením, č.k. 3Er/12/2009-34 zo dňa 14.12.2011 a uznesením, č.k. 4Er/707/2014-19 zo dňa 07.11.2014. Nakoľko

uvedenými uzneseniami bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutia, ktoré založili prekážku právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), a teda keďže oprávnený podal v totožnej veci návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a bolo potrebné exekučné konanie zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Uviedol, že v tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. V predmetnej veci však súd prvého stupňa o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale nad rámec zverenej právomoci rozhodol napadnutým uznesením o zastavení exekúcie. Zastával názor, že danom prípade exekučný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta a § 103 OSP, pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. aplikovať zásadu res iudicata. Namietal, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete „vec“, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť, pretože exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Je teda zrejmé, že exekučné konanie nemá merito veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces, v dôsledku čoho akékoľvek skončenie exekučného konania nie je spôsobilé vytvoriť prekážku rozhodnutej veci. Zároveň poukázal na vôľu zákonodarcu, ktorý v Exekučnom poriadku úmyselne neuvádza prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia prípustnosti aplikácie prekážky rozhodnutej veci v exekučnom konaní. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 OSP z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého dňa 22.03.2015, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymożenie 173,93 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 10.09.2008, sp. zn. SR 08538/08 ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 20.10.2008 a vykonateľnosť dňa 23.10.2008.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu má odvolací súd za preukázané, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 10.09.2008, sp.zn. SR 08538/08, domáhal v exekúcii vedenej pod sp.zn. 3Er/12/2009 vykonania exekúcie proti povinnému pre vymożenie 173,94 Eur s príslušenstvom, a to na podklade návrhu na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého dňa 11.12.2008. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením, č.k. 3Er/12/2009-34 zo dňa 14.12.2011 okrem iného vo výroku I. a II. exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil z dôvodu, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami, najmä s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice Rady 93/13/EHS. Toto uznesenie nadobudlo v uvedených výrokoch I. a II. právoplatnosť dňa 23.03.2012 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.02.2012, č. k. 3CoE/33/2012-46.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd ďalej zistil, že na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 10.09.2008, sp. zn. SR 08538/08 bolo na súde prvého stupňa vedené aj konanie sp. zn. 4Er/707/2014, v ktorom sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého dňa 23.05.2014 domáhal proti povinnému vymoženiu 173,93 Eur s príslušenstvom. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa uznesením, č.k. 4Er/707/2014-11 zo dňa 18.09.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2014, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko dospel k záveru, že v konaní vedenom na tamom súde pod sp. zn. 3Er/12/2009 bolo uznesením, č.k. 3Er/12/2009-34 zo dňa 14.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.02.2012, č.k. 3CoE/33/2012-46, meritórne rozhodnuté, čo zakladá prekážku rei iudicata. Následne súd prvého stupňa uznesením, č.k. 4Er/707/2014-19 zo dňa 07.11.2014 exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.12.2014 a vykonateľnosť dňa 23.12.2014.

Podľa § 251 ods. 4 OSP na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 OSP len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 OSP, podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 OSP je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, súd skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 OSP je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 OSP v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 OSP. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje

žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 OSP, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolačný súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením, č.k. 3Er/12/2009-34 zo dňa 14.12.2011, ktorým okrem iného exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil podľa 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku s poukazom na § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. V uvedenej exekučnej veci dospel súd prvého stupňa k záveru, že rozhodcovská doložka v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou a spotrebiteľ ňou nie je viazaný. Z uvedeného nesporne vyplýva, že rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom pre vedenie exekúcie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2012 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.02.2012, č.k. 3CoE/33/2012-46. Nakoľko uvedeným uznesením o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa zastáva právny názor, že uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 3Er/12/2009-34 zo dňa 14.12.2011 v spojení s uznesením tunajšieho krajského súdu, č.k. 3CoE/33/2012-46 zo dňa 08.02.2012, založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania, ako to správne konštatoval aj súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.